

Stichting Urantia Nederlandstalig
www.urantia.nl
info@urantia.nl

071 – 531 85 21

URANTIA.

Aan alle lezers van de Nieuwsbrief in Nederland en Vlaanderen

Beste lezers van het Urantia Boek, hierbij vindt u weer een nieuwsbrief van de St. Urantia Nederlandstalig. Hierin willen wij u graag weer informeren over de ontwikkelingen van de afgelopen zomer. Naast de bijeenkomst op 21 augustus is de zomer voor de stichting rustig gebleven. Het belangrijkste item deze keer is dan ook het verslag van de bijeenkomst in het prachtige conferentiecentrum Samaya in Werkhoven. Met dank aan Marcel Peereboom, die zowel voor de foto's als voor het geïnspireerde verslag zorgde.

Nu de herfst is begonnen gaan wij als bestuur binnenkort aan de slag met een groep lezers, die hebben aangegeven belangstelling te hebben om zich voor verschillende activiteiten te willen inzetten. Daar zal ik u de volgende nieuwsbrief over informeren.

Ik wens u veel plezier met het lezen van de nieuwsbrief en wil u hierbij nog een keer herinneren aan de bijeenkomst op zondagmiddag 4 oktober. Deze bijeenkomst is georganiseerd door de studiegroep in Utrecht .

The Transfiguratie by Carl Bloch

Studiegroep Utrecht

Zondagmiddag 4 oktober in Utrecht

<http://www.lgwkater.nl/urantia2009okt04.htm>

De verjaardag

Toen ik op vrijdagochtend 21 augustus jongsleden bij het verlaten van mijn huis mijn vrouw "tot ziens" zoende, feliciteerde ik haar. "Wie is er jarig?" vroeg ze terwijl ze haar hersenen pijnigde over wie ze vergeten kon zijn. "Het is vandaag precies 2016 jaar geleden dat Jezus werd geboren" antwoordde ik. Begeleid door een paar meewarige blikken, rijd ik de straat uit. Goedgehumeurd want wie houdt er niet van een feestje?

Na ruim een uur sturen kon ik de snelweg achter mij laten. Op de binnenweg verbaasde ik mij over de schoonheid van de boomgaarden en bloeiende akkers die ik passeerde. Dit was een klein stukje Nederland dat ik nog niet kende hoewel ik regelmatig over de A12 rijd. Door het genieten van de schoonheid bemerk ik dat de gebruikelijke snel-sneller-snelst-weg-stress verdwijnt als sneeuw voor de zon. De weg wordt wel steeds smaller. Bijna zie ik, halverwege de weg, een groen pijlend bordje over het hoofd, dat mij naarstig de ingang van "Samaria" probeert te wijzen. Het genieten van de schoonheid gaat over in verbazing wanneer ik linksaf de oprijlaan inrijd. Is dit Nederland?

Samaya met oprijlaan

Na het parkeren neem ik wat foto's want ik ben vandaag aangesteld als gelegenheidsfotograaf. Ik ga naar binnen en loop een rondje door de gangen van dit voormalige slotklooster en wordt warm welkom geheten door Karen, de gastvrouw van vandaag. Als één van de eerste aanwezigen doe ik mij tegoed aan de

klaarstaande koffie in de binnentuin. Maar al snel volgen de andere bezoekers. En onder het genot van een kopje thee of koffie, met of zonder koekje, worden de handen geschud van een blij weerzien of van eerste kennismaking. Naast de bekenden, vallen mij de vele nieuwe gezichten op. Dat verheugt mij: ik ben dus niet de enige die het boek leest!

Volgens agenda worden de aanwezigen rond half elf verzocht plaats te nemen. Karen heet ons allen welkom. Het programma wordt toegelicht. Het woord wordt gegeven aan een mevrouw van Samaya (wat Sanskriet is voor "plek van ontmoeting") die een geschiedkundige toelichting geeft op het voormalige klooster, waar wij te gast zijn. Een late deelnemer komt nog even "met excuses" binnenvallen. Maar wat mij betreft zijn er geen laatkomers op een verjaardagsfeestje.

Karen geeft een terugblik

Karen geeft een korte terugblik op het afgelopen jaar, waarin de gehouden enquête centraal staat. Er komt een dialoog met de zaal opgang en door de vragen vanuit de zaal geeft

Karen een uitleg over het ontstaan en het doel van de stichting als mede de rol van de Urantia Foundation in Amerika. Hoewel het doel van de stichting ("...het stimuleren tot en ondersteunen van de studie van het Urantia boek") duidelijk is, is de stichting nog steeds enigszins zoekende over hoe dit doel het beste bereikt kan worden. Uit de zaal komen verschillende tips en aanbevelingen en een aantal personen biedt aan om met de stichting mee te denken.

In het vuur van de discussie wordt bijna de klok vergeten. Bijna, want we nemen toch een korte pauze. Hoewel lang niet iedereen elkaar kent, bemerk ik dat er in de pauze vrolijk verder wordt gedialoogd. Het is net een echt verjaardagsfeestje.

Na de pauze leest Samantha een deel uit verhandeling 141, pagina 1591, § 5 voor om een beeld te schetsen bij het thema van deze bijeenkomst: eenheid van geest versus eenheid in geest.

De eerste gastspreker van vandaag, Bert Volkers, neemt plaats achter de kathedraal en begint een mooi en roerend betoog over het thema. Zijn leidraad hierbij is het verhaal van "de vrouw uit Sichar" (verhandeling 143, pagina 1612, §5). Zijn verhaal weet mij zodanig te boeien dat ik helemaal vergeet een foto te maken. Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa.

Gastspreker Cornelis van Hal

De tweede spreker is Cornelis van Hal. Hij gooit het over een andere boeg met zijn "wild enthousiast voorbij galopperende ego". Maar ook nu moet ik weer mijn excuses aanbieden: deze keer kan ik mijn eigen aantekeningen

niet meer lezen. Maar gelukkig is zijn relaas binnenkort op de website te lezen.

Na al dit geestelijk voedsel is nu de tijd aangebroken om de grofstoffelijke kant van energie te voorzien. We mogen ons tegoed doen aan een mooi gedekte tafel met kleurige salades en bovenal heerlijke kazen. Vegetarisch (geen probleem) en bovendien biologisch. Het smaakt mij er in ieder geval niet minder om. En om de spijsvertering een beetje op gang te helpen volgt na al dit lekkers een korte doch verfrissende wandeling door de mooie beboomde tuin.

Kleurige salades

De lunch zit erop en er moet weer gewerkt worden! De deelnemers worden in twee groepen verdeeld om in kleiner comité het thema van vandaag aan de hand van een vijftal stellingen verder uit te werken. Aangezien ik ook ben ingedeeld bij één van de twee groepen, kan ik slechts berichten over de helft van het gebeuren.

Onder leiding van Bert Volkers start onze groep en de eerste taak waar we voor staan is het benoemen van de persoon die aan het einde van de middag de conclusies van deze ronde mag overbrengen aan de andere helft. Dat wordt de persoon die als laatste binnenkomt. Dit alles wordt besloten tijdens mijn verplichtingen aan het toilet. Dus als ik even later aanschuif ben ik meteen gebombardeerd tot zagsman van deze groep.

We bespreken de stellingen waarbij ik zo goed als ik kan notities maak van de stellingen, conclusies en overdenkingen waarbij Jacob Henneman de inspirerende woorden spreekt: Geest is dat wat overblijft

als alle strijd tussen goed en kwaad gestreden is (sorry voor de onvolledigheid Jacob: mijn aantekeningen laten mij weer in de steek).

Tegen het einde van de middag komen de twee groepen weer bijeen. Ik krijg tien minuten de tijd om de conclusies van een hele middag debatteren aan de aanwezigen over te brengen. Gezien mijn archaïsche breedsprakigheid is dat bepaald geen sinecure. Maar ik verbaas vriend en vijand, en ook mezelf, als ik al na zeven minuten klaar blijk te zijn. Gelukkig hoef ik niet in het ongewisse te blijven aangaande de verrichtingen van de andere groep want Frank van Rooij doet uitvoerig verslag van die exercitie.

Als laatste neemt Karen nog eenmaal het woord om de bijeenkomst officieel af te sluiten. Een drankje met een nootje staat al dringend te wachten om genuttigd te worden maar door

één van de aanwezigen wordt nog even de aandacht gevraagd voor een Urantia ontmoetingsdag op zondag 4 oktober 2009 in het EMMA Centrum, Cremerstraat 245, te Utrecht vanaf 14:00 uur. We haasten ons naar de borrel. Tijdens de borrel bedenk ik mij dat er nog een groepsfoto moet komen. Iedereen werkt welwillend mee.

Na ongeveer een half uur begint de zaal, na druk handen schudden, langzaam leeg te lopen. Ook ik bedank Karen voor haar inzet en aanwezigheid en loop heel tevreden naar mijn auto. En terwijl ik mijn auto start, besluit ik mezelf een cadeautje te doen, aangezien ik Jezus niet persoonlijk een cadeautje kan overhandigen op zijn verjaardag. Dus rijd ik nog even naar de kaasboer voor dat lekkere stukje kaas dat ik vanmiddag heb gegeten.

Marcel Peereboom

Marcel Peereboom is programmeur. Punt.

Zijn streven is TOPBEV-code (zie

Zijn motto: kennis delen = macht! SQL Server, C#

Zijn passie is goede wijn.

Hij werkt bij Integer (<http://www.integer.nl>).